

Sygn. akt I Ns 127/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Krzysztof Skowron

Protokolant Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. w Zgorzelcu

sprawy z wniosku **T. W.** (ul. (...), P., (...)-(...) S.)

przy udziale **M. O. i P. O.**

o stwierdzenie nabycia spadku po S. O. urodzonym w dniu (...) w P., synu F. i C. zd. M., zmarłym w dniu (...) w P., ostatnio zamieszkałym w P.

stwierdza, że spadek po S. O. na podstawie ustawy nabyli T. W., jako córka spadkodawcy, w 2/4 częściach, oraz M. O. i P. O., jako wnuki spadkodawcy, po 1/4 części każde z nich.

Sygn. akt I Ns 127/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni, T. W., wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po S. O.. W uzasadnieniu żądania podała, że oprócz niej spadkobiercami ustawowymi są M. O. i P. O.; zaznaczyła przy tym, że spadkodawca nie pozostawił testamentu. Dopiero w apelacji od postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku wskazała, że został sporządzony testament ustny, którym została ona powołana do całości spadku.

Uczestnicy, M. O. i P. O., poparli wniosek w jego pierwotnym kształcie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. O. zmarł w dniu (...). Przed śmiercią mieszkał w P.. W chwili śmierci był rozwiedziony. Miała czworo dzieci: P. O., A. O., K. O. i T. W.. A. O. urodził się w dniu (...) i zmarł jako niemowlę w dniu(...); podobnie było w przypadku urodzonego w tym samym dniu P. O. - zmarł w kilka dni po narodzinach (w dniu (...)). K. O. zmarł w dniu (...) r.; pozostawił dwoje dzieci: M. O. i P. O.. Ani T. W., ani M. O., ani wreszcie P. O., nie składali oświadczeń w przedmiocie przyjęcia spadku po S. O.. Żadne z nich nie zrzekło się dziedziczenia po nim; nikt z nich nie został też uznany za niegodnego dziedziczenia. S. O. przed śmiercią planował sporządzić testament notarialny; o zamiarze tym poinformował uczestników przyjęcia świątecznego w dniu 9 kwietnia 2012 r.; ujawnił też, jak miałyby wyglądać rozrządzenia testamentowe - cały majątek miałby przypaść T. W.. Później przynajmniej raz spotykał się z notariuszem, do sporządzenia testamentu jednak nie doszło.

(dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu nr (...) z dnia 2 maja 2012 r., odpis skrócony aktu zgonu nr (...) z dnia (...) 2004 r., odpis skrócony aktu urodzenia nr(...) r., odpis skrócony aktu urodzenia nr(...) z dnia(...) r., wyciąg z aktu małżeństwa nr(...) r. [k 8];

- odpis skrócony aktu urodzenia nr (...) r., odpis skrócony aktu urodzenia nr(...) r., odpis skrócony aktu zgonu nr (...) r., karta zgonu z dnia (...)r., karta zgonu z dnia (...)r. [k 12];
- zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni T. W. [k 16];
- zeznania świadków A. G., J. R. i D. B. (1) [k 63-65]

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Dziedziczenie ustawowe wchodzi w rachubę, jeżeli spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy osoba powołana do spadku nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 2 i 3 k.c.).

W sprawie spadkodawca nie sporządził testamentu ustnego, o jakim mowa w art. 952 § 1 k.c. W istocie oświadczył on tylko, że zamierza sporządzić testament notarialny i zapowiedział, jaki kształt przybiorą rozrządzenia testamentowe (Chciał udać się do notariusza, żeby sporządzić testament (...) Pan S. oświadczył nam, że chce zabrać ciocię do notariusza i spisać wszystko jak się należy. Pan S. dokładnie powiedział też, że chce żeby cały jego majątek przypadł cioci na wypadek jego śmierci. Powiedział, że w celu przekazania całego majątku cioci chce ją zabrać do notariusza – świadek A. G.; Pan S. powiedział, że musi załatwić notariusza, bo chce uregulować swoje sprawy i przepisać wszystko córce – świadek J. R.; pan S. powiedział tacie pani Ani, że chce przepisać mieszkanie dla córki – świadek D. B. (2)); zresztą po przyjęciu świątecznym, na którym ujawnił taki zamiar, co najmniej raz wybrał się do notariusza, żeby go zrealizować – ostatecznie jednak do sporządzenia testamentu nie doszło (zeznania świadka D. B. (1)). Gdyby wypowiedź spadkodawcy miała mieć w jego rozumieniu znaczenie testamentu, to w oczywisty sposób nie planowałyby wizyty u notariusza w celu spisania oświadczenia obejmującego jego rozrządzenia na wypadek śmierci (nie obwarowywałyby też jej [wypowiedzi] takim zastrzeżeniem [tj., że jego wola przybierze formę aktu notarialnego]).

W przypadku dziedziczenia ustawowego do spadku w pierwszej kolejności powołane są dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; osoby te dziedziczą w częściach równych, przy czym część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku; jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych (art. 931 k.c.). W takich warunkach spadek po S. O., na podstawie ustawy, dziedziczyli: jego córka T. W. w udziale w 1/2 części i jego wnuki - M. O. i P. O., w udziałach po 1/4 części.

Sąd II instancji - uchylając w sprawie postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku - nie zniósł jednocześnie postępowania, które toczyło się przed Sądem I instancji; w efekcie nie było potrzeby powtórzenia przeprowadzonego wcześniej postępowania dowodowego. Nie było żadnych przeszkód, żeby przesłuchać osoby, które miały być świadkami sporządzenia testamentu ustnego, na okoliczność faktycznej treści złożonego oświadczenia (por. postanowienie SN z dnia 9 września 2011 r., I CSK 248/11). W sytuacji, gdy na podstawie ich zeznań okazało się, że w istocie nie doszło do sporządzenia takiego testamentu, dowód z pisma mającego stwierdzać jego treść został pominięty (art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).